

*Sygn. akt II K 1499/15*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Andrzej Wojtaszko

Protokolant Artur Pokojski

przy udziale prokuratora Tomasza Jankowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7 lipca, 15 września 2016 roku, 24 i 27 stycznia 2017 roku sprawy:

**K. P.** córki W. i J. z domu O., urodzonej (...) w G.

oskarżonej o to, że:

w do 1 stycznia 2015 roku do dnia 24 kwietnia 2015 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ułatwiała K. K. (1), M. P. oraz innym nieustalonym kobietom uprawianie prostytucji w ten sposób, że udostępniła im lokal, umawiała klientów, umieszczała reklamy w środkach masowego przekazu, dowoziła je na umówione spotkania do klientów a także pobierała połowę należności za świadczone usługi seksualne

**to jest o czyn z art. 204§1 i 2 k.k.**

I. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. w granicach zarzutu aktu oskarżenia **K. P.** uznaje za winną tego że, w okresie od 1 stycznia 2015 roku do dnia 24 kwietnia 2015 roku w G. czerpała korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez K. K. (1), M. P., M. M. (1) oraz inne nieustalone kobiety, pobierając od każdej z nich 1/2 zapłaty uzyskanej od każdego klienta za świadczone przez nie usługi seksualne, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, przyjmując iż zachowania polegające na ułatwianiu ww. kobietom uprawianie prostytucji stanowi czyn współkarany uprzedni do czynu jej przypisanego, który to czyn kwalifikuje z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na mocy art. 204§1 w zw. z §2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazuje ją na karę **roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§1,2 i 3 k.k.** wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości **150 (słownie: sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 30 (słownie: trzydzieści) złotych;**

II. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na mocy art.69§1 i 2 k.k. w związku z art.70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w stosunku do oskarżonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres **3 (słownie: trzech) lat tytułem próby;**

III. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 45 § 1 i 6 k.k. orzeka wobec oskarżonej przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 1400 (słownie: tysiąc czterysta) złotych;

IV. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 44§2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 2 -13, 15-16, przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pod nr (...);

V. na mocy art. 230§2 k.p.k. zwraca M. P. dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowy marki S. ujęty w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1, przechowywany w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pod nr (...);

VI. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej na poczet orzeczonej kary grzywny rzeczywiste pozbawienie wolności w dniach 24-25 lutego 2015 roku tj. dwa dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

VII. na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art.627 k.p.kr. i art.2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Z 1983r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...) (słownie: sześć tysięcy czterdzieści pięć) złotych tytułem wydatków postępowania oraz opłatę w wysokości 1080 (słownie: tysiąc osiemdziesiąt) złotych;

**Sygnatura akt II K 1499/15**

## UZASADNIENIE

**/proces kontradyktoryjny/**

**Na podstawie przeprowadzonych i ujawnionych w toku przewodu sądowego dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 1 stycznia 2015 r., pomiędzy W. S. (wynajmującym) a K. P. (najemcą) doszło do zawarcia umowy najmu, której przedmiotem był dwupoziomowy lokal mieszkalny numer (...), położony w G. przy ulicy (...), który składał się z salonu, trzech pokoi, kuchni z jadalnią, łazienki, toalety i ciągów komunikacyjnych o łącznej powierzchni 127,8 m<sup>2</sup>. Wydanie przedmiotowego lokalu nastąpiło w dniu zawarcia umowy.

**Dowód:** odpis umowy najmu lokalu (k. 208-210 załącznika nr 1 do a/o),

zeznania świadka K. S. (k. 60-61 oraz k. 215v zbioru C),

zeznania świadka W. S. (k. 214v zbioru C),

wyjaśnienia oskarżonej K. P. (k. 55-57).

Na początku stycznia 2015 roku, sąsiedzi lokalu położonego w G. przy ulicy (...), zorientowali się, że w przedmiotowym miejscu nie mieszkają zwyczajni lokatorzy. Na klatce schodowej, przed domofonem, zaczęli pojawiać się obcy ludzie, którzy nie byli do tej pory widziani w okolicy. Nie odwiedzali przy tym żadnych innych lokatorów, lecz udawali się do mieszkania numer (...). Osoby te bywały tam o każdej porze dnia i w nocy. Zdarzało się, że myląc numery na domofonie, kontaktowali się z innymi lokatorami i prosili ich o wpuszczenie do środka. Od stycznia 2015 r. zauważalny był również bałagan na klatce schodowej – w postaci butelek po alkoholu, niedopałków papierosów oraz wymiocin. Sąsiedzi słyszeli również, iż w przedmiotowym lokalu dochodziło do awantur w trakcie których krzyczano, rzucano przedmiotami. Słyszalne były także odgłosy aktów miłosnych. M. J. rozpoznała oskarżoną K. P., określiła ją mianem szefowej.

**Dowód:** zeznania świadka M. J. (k. 125-127, k. 157-158 zbioru C oraz k. 58-60),

tablica pogładowa (k. 133),

zeznania świadka J. J. (2) (k. 104-105v).

M. P., w styczniu 2015 r., w lokalu przy ulicy (...) w G., zaczęła świadczyć usługi seksualne. Wcześniej, w nieustalonym czasie, na erotycznym portalu internetowym odloty.pl, znalazła ogłoszenie dotyczące oferty pracy w charakterze prostytutki. Postanowiła wówczas zadzwonić na podany w ogłoszeniu numerem telefonu i w ten sposób nawiązała kontakt z K. P.. Oskarżona przedstawiła M. P. warunki pracy – to jest podział zysków po połowie. K. P. ustaliła wysokość stawek za usługi seksualne. Zaproponowała, iż koszt jednej godziny świadczonych usług miał wynosić

160,00 zł, pół godziny miało zaś kosztować 100,00 zł. Połowa pieniędzy zarobionych przez prostytutkę miała być przekazywana K. P..

Oskarżona była odpowiedzialna za regulowanie należności za mieszkanie przy ulicy (...) oraz wystawianie i opłacanie ogłoszeń na erotycznych portalach internetowych - odloty.pl oraz rokxa.pl.

K. P. odbierała telefony oraz umawiała klientów. W trakcie jej nieobecności, w zakresie tych czynności zastępowała ją M. P..

Oskarżona, w inkryminowanym czasie, nie świadczyła usług seksualnych w przedmiotowym mieszkaniu. Zjawiała się na miejscu jedynie w celu odbioru należnych jej pieniędzy. Oskarżona prowadziła zeszyt, w którym zapisywane były poszczególne kwoty. Zdarzało się, że pieniądze były odbierane od dziewczyn przez M. P., która nie zatrzymywała ich jednak dla siebie, lecz przekazywała je oskarżonej.

K. P. dowoziła również dziewczyny na umówione spotkania z klientami, które odbywały się poza wymienionym wyżej mieszkaniem.

Na początku stycznia 2015 r., w lokalu przy ulicy (...) w G., oprócz M. P., pracowały również trzy inne kobiety, w tym dziewczyna o imieniu K. oraz dziewczyna o imieniu M.. Taki skład osobowy utrzymał się przez okres około jednego miesiąca, kiedy w/w trójka kobiet zrezygnowała z pracy. W tym czasie obowiązywała jednakowa stawka za usługi seksualne oraz jednolity sposób podziału zysków, zgodnie z którym oskarżona otrzymywała połowę należności. W lutym 2015 r., przez około tydzień czasu, jedyną prostytutką w lokalu przy ulicy (...) w G. była M. P.. Po tym czasie dołączyły do niej trzy dziewczyny – K., Ania i kobieta o pseudonimie (...). Stawki za usługi seksualne oraz podział zysków pozostały bez zmiany. Dziewczyny o imieniu K. i Ania świadczyły usługi przez krótki czas i postanowiły zrezygnować. Nieznacznie dłużej – do okresu dwóch tygodni, usługi seksualne świadczyła kobieta o pseudonimie (...). Po upływie około tygodnia czasu, do M. P. dołączyły kolejne dziewczyny.

K. K. (1), w nieustalonym czasie, na erotycznym portalu internetowym rokxa.pl, znalazła ofertę pracy jako prostytutka. W treści ogłoszenia wskazano, iż podział pieniędzy wynosi pół na pół. K. K. (1) postanowiła zadzwonić na podany w nim numer kontaktowany. Nawiązała wówczas połączenie z kobietą o imieniu K., którą w rzeczywistości była K. P.. K. K. (1) przyjechała do G. w dniu 19 kwietnia 2015 r. Została odebrana z dworca przez oskarżoną, po czym wspólnie z nią udała się do mieszkania przy ulicy (...) w G.. K. K. (1) zaczęła świadczyć usługi seksualne, których koszt wynosił 160,00 zł za godzinę albo 100,00 zł za pół godziny. Połowę otrzymanej kwoty przekazywała K. P.. K. K. (1), w nocy z 22 kwietnia 2015 r. na 23 kwietnia 2015 r. postanowiła opuścić mieszkanie i zrezygnowała z pracy w przedmiotowym lokalu. W okresie od 19 kwietnia 2015 r. do 23 kwietnia 2015 r. K. K. (1) miała 25 klientów.

M. M. (3), w nieustalonym czasie, w 2015 roku, na erotycznych portalach internetowych odloty.pl i rokxa.pl, znalazła ogłoszenie dotyczące pracy. M. M. (3), w przeszłości pracowała już w charakterze prostytutki. Kobieta, w dniu 23 kwietnia 2015 r. przyjechała do G.. Została odebrana z dworca przez K. P., z którą skontaktowała się za pośrednictwem znalezionej ogłoszenia o pracę. Kobiety udały się wspólnie do mieszkania przy ulicy (...) w G., gdzie M. M. (3) miała świadczyć usługi seksualne. Oskarżona K. P. zrobiła jej wówczas zdjęcia, które miały być przeznaczone do ogłoszeń na portalach erotycznych. W dniu 24 kwietnia 2015 r. M. P. miała trzech klientów.

W inkryminowanym czasie, K. P. osiągnęła korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1400 (słownie: tysiąc czterysta) złotych.

**Dowód:** zeznania świadka K. K. (1) (k. 1v-3, k. 6v-7 zbioru C oraz k. 155-156v),

zeznania świadka M. M. (3) (k. 10-11 zbioru C),

zeznania świadka M. P. (k. 40-42v zbioru C),

częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. P. (k. 55-57).

W okresie od stycznia 2015 r. do dnia 24 kwietnia 2015 roku, w lokalu przy ulicy (...) w G. nie odnotowano interwencji funkcjonariuszy Policji.

**Dowód:** kopia pisma Naczelnika Wydziału-S. Policji K. w G. z dnia 1 sierpnia 2016 r. (k. 77),

pismo Naczelnika Wydziału Prewencji Komisariatu Policji VIII w G. z dnia 29 lipca 2016 r. (k. 87).

K. P. została zatrzymana w dniu 24 kwietnia 2015 r. w lokalu przy ulicy (...) w G..

W toku czynności przeszukania K. P., jej odzieży i podręcznych przedmiotów, nie znaleziono rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub dowód innego przestępstwa lub wykroczenia, podlegających zajęciu, przepadkowi lub których posiadanie jest zabronione.

Oskarżona, w dniu 24 kwietnia 2015 r., na wezwanie funkcjonariusza Policji, dobrowolnie wydała następujące przedmioty: telefon komórkowy marki H. (...): (...); telefon komórkowy marki A. (...): (...), (...): (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...); telefon komórkowy marki A. (...): (...), (...): (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...), (...): (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...), (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...), (...); telefon komórkowy marki N. (...): (...); pendrive koloru czerwonego 1GB.

K. P., w dniu 25 kwietnia 2015 r., wydała funkcjonariuszowi Policji telefon marki S. (...): (...) oraz telefon komórkowy marki S. (...): (...).

Zatrzymane rzeczy służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa

**Dowód:** protokół zatrzymania osoby (k. 20-20v załącznika nr 1 do a/o),

protokół przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k.21-22v),

protokół zatrzymania rzeczy (k. 25-27 załącznika nr 1 do a/o),

protokół zatrzymania rzeczy (k. 51-53 załącznika nr 1 do a/o),

protokół oględzin rzeczy (k. 59-61 załącznika nr 1 do a/o),

opinia biegłego sądowego z zakresu ochrony praw autorskich oprogramowania komputerowego oraz analizy telefonów komórkowych i informatycznych nośników danych z dnia 30 sierpnia 2015 r. (k. 223-429 załącznika nr 1 do a/o) wraz z płytą DVD (k. 430 załącznika nr do a/o oraz k. 82) .

W toku czynności przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych w lokalu położonym w G. przy ulicy (...), znaleziono aparat fotograficzny marki L. koloru czarnego oraz 15 (piętnaście) fotografii kobiety. Zatrzymane rzeczy służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.

Na karcie pamięci zainstalowanej w aparacie fotograficznym marki P. (...), ujawniono między innymi prywatne zdjęcia oskarżonej K. P. – bez podtekstu seksualnego, a także zdjęcia innych kobiet – w bieliźnie lub nago, które odpowiadają zdjęciom umieszczanym na portalach erotycznych roksa.pl i odloty.pl.

**Dowód:** protokół przeszukania (k. 29-31 załącznika nr 1 do a/o),

płyta DVD (k. 33 załącznika nr 1 do a/o),

dokumentacja fotograficzna (k. 34 załącznika nr 1 do a/o),

zdjęcia ujawnione w toku przeszukania mieszkania (k. 35 załącznika nr do a/o),

opinia biegłego sądowego z zakresu ochrony praw autorskich oprogramowania komputerowego oraz analizy telefonów komórkowych i informatycznych nośników danych z dnia 30 sierpnia 2015 r. (k. 223-429 załącznika nr 1 do a/o) wraz z płytą DVD (k. 430 załącznika nr do a/o oraz k. 82).

W toku oględzin portalu odloty.pl, zawierającego anonse seksualne, po sprecyzowaniu kryteriów wyszukiwania i wskazaniu G. – J., ujawniono ogłoszenie o nazwie (...), które zawierało fotografię nagiej kobiety. Przedmiotowe zdjęcie jest tą samą fotografią, którą ujawniono w pamięci aparatu fotograficznego zabezpieczonego w toku przeszukania lokalu przy ulicy (...) w G..

W toku oględzin portalu roksa.pl, zawierającego anonse seksualne, po sprecyzowaniu kryteriów wyszukiwania i wskazaniu G. – J., ujawniono ogłoszenie „K. i Ania 24h” z zawartością zdjęć dwóch kobiet, które były tymi samymi zdjęciami, które ujawniono w telefonie komórkowych zatrzymanym od K. P.. Nadto, ujawniono ogłoszenie o nazwie (...), zawierające zdjęcie nagiej kobiety, które jest tym samym zdjęciem, które ujawniono w toku oględzin telefonu komórkowego. Ujawniono również zdjęcie przy ogłoszeniu „K. (...) nowy numer – G.” – które zabezpieczono z telefonu zatrzymanego od K. P..

**Dowód:** protokół oględzin portali internetowych (k. 104-105 załącznika nr 1 do a/o),

wydruk z portalu odloty.pl (...) (k. 76-79 załącznika nr 1 do a/o),

wydruk z portalu roksa.pl „K. i Ania 24h”(k. 64-75 załącznika nr 1 do a/o),

wydruk z portalu roksa.pl (...) (k. 83-89 załącznika nr 1 do a/o),

wydruk z portalu roksa.pl „K. (...) nowy numer - G.” (k. 90-98 załącznika nr 1 do a/o).

W trakcie analizy telefonu marki S. (...), (...): (...) (Karta SIM - O. – sn: (...): (...)), biegły zwrócił uwagę, iż w zakresie wiadomości SMS w opcji chronologicznej, daty roczne 2011 wskazują na błędnie ustawiony zegar systemu telefonu. Data 01.01.2011 jest datą początkową zegara telefonu, który resetuje się między innymi przy wyjęciu baterii. Brak jest technicznej możliwości ustalenia rzeczywistych dat wiadomości.

W pamięci tego telefonu ujawnione zostały między innymi następujące wiadomości tekstowe (sms): „hej. Czy chciałabys w weekend przyjsc na probe do pracy?” (wiadomość wychodząca – oznaczona datą 03.01.2011); „ (...) m 10 gdansk 80-177 katarzyna prokopczuk” (wiadomość wychodząca oznaczona datą 06.01.2011); „hej, miałam grype jelitowa trzy dni, ja moge przyjsc ale nie ukrywam chce od razu zabariac” (wiadomość przychodząca z dnia 23.02.2015 r.); „hejka, jestesmy w srode w G.. B. miała dla nas kogos milego? M. ostatnia rudowlosa milosc W. i O. dla mnie? (wiadomość przychodząca z dnia 23.02.2015 r.); „witam szukasz tylko dziewczyn do pracy czy moze byc chlopak 28 letni?” (wiadomość przychodząca z dnia 25.02.2015 r.); „w razie czego prześlesz mi jeszcze O. na godzinę od 23:00? Moja chce sie zwijać o jedenastej...” (wiadomość przychodząca z dnia 25.02.2015 r., godz. 21:24:25); „mam tylko mariole. O. juz w domu” (wiadomość wychodząca z dnia 25.02.2015 r. 21:25:06); „100 za pol 160 za cala” (wiadomość wychodząca z dnia 28.02.2015 r.); „czesc chcialabys juz konkretnie sie ze mna umowic na jutro na H. kolo lidla na zaspie, to przyszlaby na ten dzien na probe, bo cos sie spotkac nie mozemy” (wiadomość przychodząca z dnia 3.03.2015 r.); „przykro mi, ja zatrudniam konkretne dziewczyny, ktorym zalezy na pracy. Dwa razy mnie wystawilas, nie dajac nawet znac. Nie chce podejmowac wspolpracy , a potem denerwaowac sie ze ktos nie przychodzi i nie odbiera” (wiadomość wychodząca z dnia 3.03.2015 r.); „A od kiedy np mozna by bylo zaczac?” (wiadomość przychodząca z dnia 28.03.2015 r. g. 13:34:00); „od zaraz. dzisiaj mnie nie ma, ale jest agnieszka, moglabys przyjsc ona ci wszystko opowie i umowi kilku klientow, a jesli koniecznie chcesz ze mna to jutro” (wiadomość wychodząca z dnia 28.03.2015 r., 13:35:23); „hej, pisze w sprawie pracy, jakie warunki? J. koszta z mojej strony? na stronie brzmi zachecajaco” (wiadomość przychodząca z dnia 07.04.2015 r., godz. 15:43:39); „kosztow nie ponosisz ogloszenia, prezerwatywy itp zapewniam ja. Stawki od 160zl w gore. Szukam dziewczyn ktore chca duzo zarobic. J. chcesz dziennie przyjac jednego lub dwoch to u nas nie ma sensu. Mamy duzy ruch i szukamy dziewczyn ktore chca zarabiac jak najwiecej” (wiadomość wychodząca dnia 07.04.2015 r., godz. 15:47:02); „mnie tez na tym zalezy, pracowalam dwa

lata temu i najmniej w ciągu dnia to 7. Jestem z (...), pilnie potrzebuje pieniędzy, chce pracować od pon do pt i na weekend do siebie, może nawet od jutra tylko nie mam kasy na bilet, rozliczenia na pol?" (wiadomość przychodząca z dnia 7.04.2015 r., godz. 15:53:49); „Tak, rozliczenie na pol. M. ci wyłożę na bilet Polskiego busa. Wieczorem daj znać czy na pewno chcesz przyjechać sprawdzę rozkład i ci zarezerwuję. B. potrzebowała imię i nazwisko (wiadomość wychodząca z dnia 7.04.2015 r., godz. 15:55:16); „stawki od 160 w górę, można mieszkać, za prezerwatywy ogłoszenia i inne nie placisz wszystko już jest” (wiadomość wychodząca z dnia 16.04.2015 r.); „witam chyba zapomniałam się wczoraj zapytać jaka jest u ciebie forma rozliczeniowa. 50/50, czy stawka dzienna? (wiadomość przychodząca z dnia 17.04.2015 r., godz. 9:52:47); „pol na pol” (wiadomość wychodząca z dnia 17.04.2015 r. godz. 10:23:36).

**Dowód:** opinia biegłego sądowego z zakresu ochrony praw autorskich oprogramowania komputerowego oraz analizy telefonów komórkowych i informatycznych nośników danych z dnia 30 sierpnia 2015 r. (k. 223-429 załącznika nr 1 do a/o).

K. K. (1) była karana sędownie. Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, wyrokiem z dnia 15 maja 2008 r., wydanym w sprawie VIII K 576/08 uznał K. K. (1) za winną przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Postanowieniem z dnia 30 maja 2009 r. zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 86/11, uznał K. K. (1) za winną czynu kwalifikowanego z art. 238 § 1 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Postanowieniem z dnia 22 maja 2012 r. orzeczoną karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 57 dni pozbawienia wolności.

**Dowód:** informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 18-20),

odpis wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15 maja 2008 r., sygnatura akt VIII K 576/08 (k. 27-28),

odpis wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 30 marca 2011 r., sygnatura akt III K 86/11 (k. 30-30v).

K. P., przesłuchana w toku postępowania nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz złożyła wyjaśnienia.

**Vide:** wyjaśnienia oskarżonej K. P. (k. 55-57).

Oskarżona posiada wykształcenie średnie; nie ma wyuczonego zawodu. K. P. jest matką jednego dziecka; jest mężatką w trakcie sprawy sądowej o rozwód. K. P. nie ma majątku; nie posiada samochodu; dorabia jako instruktor jazdy konnej. Utrzymuje się z pomocy rodziców.

**Dowód:** dane osobopoznawcze (k. 54-55).

K. P. nie była uprzednio karana sędownie.

**Dowód:** informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 86).

### **Sąd zważył, co następuje.**

Zebrany materiał dowodowy nie pozostawiał wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonej w zakresie przypisanego jej czynu.

Część ze zgromadzonych w sprawie dokumentów – pismo Naczelnika Wydziału Prewencji Komisariatu Policji VIII w G. z dnia 29 lipca 2016 r. (k. 87), protokoły czynności (k. 20-20v, k. 21-22v, k. 25-27, k. 51-53 k. 59-61, k. 29-31, k. 104-105 załącznika nr 1 do a/o), informacje o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 18-20 oraz k. 86),

odpisy wyroków (k. 27-28 oraz k. 30-30v), tablica pogładowa (k. 133) – to dokumenty urzędowe, sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w zakresie ich kompetencji i w prawem przepisanej formie. Ich autentyczność ani prawdziwość treści nie była przez strony kwestionowana. Dlatego stanowią one obiektywne dowody stwierdzonych nimi okoliczności.

Sąd uwzględnił dokument w postaci kopii pisma Naczelnika Wydziału-S. Policji K. w G. z dnia 1 sierpnia 2016 r. (k. 77). Nie budziło wątpliwości, iż przedłożona kserokopia stanowi wierne odzwierciedlenie pierwowzoru. Autentyczność tego dokumentu nie była kwestionowana. Zawarta w nim treść korespondowała z pismem Naczelnika Wydziału Prewencji Komisariatu Policji VIII w G. z dnia 29 lipca 2016 r. Na tej podstawie ustalono, iż w inkryminowanym czasie, w lokalu przy ulicy (...) w G. nie odnotowano interwencji Policji.

Na przymiot wiarygodności zasługiwał również odpis umowy najmu lokalu (k. 208-210 załącznika nr 1 do a/o). Okoliczność, iż oskarżona – od 1 stycznia 2015 r. – była najemcą mieszkania położonego w G. przy ulicy (...), została potwierdzona przez świadków K. S. (k. 60-61 oraz k. 215v zbioru C) oraz W. S. (k. 214v zbioru C).

W całości na uwzględnienie zasługiwała płyta DVD (k. 33 załącznika nr 1 do a/o) oraz dokumentacja fotograficzna (k. 34 załącznika nr 1 do a/o), które wskazywały na zawartość ujawnioną w pamięci aparatu fotograficznego zabezpieczonego w trakcie przeszukania mieszkania przy ulicy (...). Korespondowało to z ustaleniami dokonanymi przez biegłego sądowego, który poddał analizie przedmiotowy aparat.

Brak było podstaw do kwestionowania dokumentacji - zdjęć znalezionych w toku przeszukania mieszkania przy ulicy (...) w G. (k. 35 załącznika nr 1 do a/o), albowiem fakt ujawnienia ich w tym miejscu potwierdzał protokół czynności.

W całości na uwzględnienie zasługiwały dokumenty w postaci wydruków z portali internetowych odloty.pl oraz rokxa.pl (k. 76-79, k. 64-75, k. 83-89, k. 90-98 załącznika nr 1 do a/o). Zawarta w nich treść bezspornie odzwierciedlała rzeczywiste ogłoszenia, które zostały tam umieszczone. Przedmiotowe wydruki zostały sporządzone w toku oględzin tych portali (k. 104-105 załącznika nr 1 do a/o).

Sąd dała wiarę zeznaniom świadków **K. S.** (k. 60-61 oraz k. 215v zbioru C) oraz **W. S.** (k. 214v zbioru C), na okoliczność zawarcia z oskarżoną K. P. umowy najmu lokalu położonego w G. przy ulicy (...), albowiem potwierdził to do dokument w postaci odpisu pisemnej umowy.

Zasadniczo na uwzględnienie zasługiwały zeznania świadka **M. J.** (k. 58-60 oraz k. 125-127, k. 157-158 zbioru C). W pierwszej kolejności należy wskazać, iż okolicznością bezsporną był fakt, iż w inkryminowanym czasie, w lokalu przy ulicy (...) w G., świadczone były usługi seksualne. Powyższe potwierdziła oskarżona K. P., która kwestionowała jedynie swój udział w przedmiotowym procederze. Mając na uwadze powyższe, Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, w zakresie opisu charakterystycznych cech związanych z ulokowaniem takiego miejsca w przestrzeni bloku mieszkalnego, albowiem pozostawało to zgodzie z zasadami doświadczenia życiowego oraz zeznaniami świadka J. J. (2). Podkreślenia wymaga, iż M. J. rozpoznała K. P.; określiła ją mianem szefowej. Powyższe korespondowało z relacją M. P., K. K. (1) oraz M. M. (3), które zgodnie wskazały, iż to oskarżona była osobą zarządzającą tym interesem. Zważywszy na treść aktu oskarżenia i wskazany w nim przedział czasowy, nie miały znaczenia dla istoty sprawy zeznania świadka odnoszące się do okresu, który nie był objęty zarzutem. W zakresie twierdzeń świadka, co do interwencji funkcjonariuszy Policji, Sąd – w oparciu o otrzymane pisma z jednostek Policji - ustalił, iż w inkryminowanym czasie nie miało to miejsca.

Analogicznie należało ocenić zeznania świadka **J. J. (2)** (k. 104-105v). Odnosząc się twierdzeń wymienionej osoby w zakresie zainstalowanego monitoringu i zgromadzonego na tej podstawie materiału, należało mieć na względzie, iż zgodnie z relacją świadka został on założony prawdopodobnie we wrześniu (k. 105). W związku z tym, oparte na tej podstawie twierdzenia nie miały znaczenia dla istoty sprawy. Zeznania w części dotyczącej opisu zachowań oskarżonej, która miała odbierać i przekazywać pieniądze w samochodzie zaparkowanym w sąsiedztwie bloku, wobec niemożności

sprecyzowania konkretnego czasu – oraz podania, iż mogło to dotyczyć okresu letniego (a więc poza inkryminowanym czasem), nie stanowiły podstawy ustaleń stanu faktycznego.

Odnosząc się do zeznań świadka **M. P.** (k. 40-42v zbioru C), należało mieć na względzie, iż w innym postępowaniu karnym była ona przesłuchana w charakterze podejrzanego. M. P. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu; wyraziła wolę dobrowolnego poddania się karze oraz złożyła wyjaśnienia, które na gruncie niniejszego postępowania stanowiły zeznania świadka. Sąd uwzględnił twierdzenia wymienionej osoby w części dotyczącej opisu okoliczności, w jakich doszło do nawiązania kontaktu z oskarżoną K. P.. Korespondowało to bowiem z relacją K. K. (1) i M. M. (3), które również znalazły internetowe ogłoszenia o pracy w charakterze prostytutki. Na przymiot wiarygodności zasługiwały również zeznania, iż to oskarżona przedstawiła warunki pracy, w tym obowiązujące stawki za usługi oraz sposób podziału zysku. Analogiczna sytuacja zaistniała bowiem w przypadku K. K. (1) i M. M. (3), co potwierdza wersję podaną przez M. P.. Zasadniczo na uwzględnienie zasługiwały również twierdzenia, iż to oskarżona udostępniła lokal, umawiała klientów, umieszczała reklamy w środkach masowego przekazu, dowoziła kobiety na umówione spotkania do klientów, a także pobierała połowę należności za świadczone usługi seksualne. Znalazło to bowiem potwierdzenie w zeznaniach K. K. (1) i M. M. (3). W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z relacją K. K. (1), M. P. również odbierała telefony oraz omawiała klientów - co nie podważa jednak ustaleń, iż takie zachowania podejmowała również oskarżona. Zostało to przyznane przez M. P. (k. 42 zbioru C). Sąd dał wiarę twierdzeniom M. P., w części wskazującej, iż w przedmiotowym lokalu usługi świadczyły również inne kobiety, albowiem relacja świadka była w tym zakresie szczegółowa i konsekwentna. Świadek podała bowiem imiona innych dziewczyn, oraz w miarę precyzyjny czas, w jakim przebywały one w lokalu przy ulicy (...) w G..

W przeważającej części na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania świadka **M. M. (3)** (k. 10-11 zbioru C). Sąd miał na uwadze fakt, iż świadek przyjechała do G. w dniu 23 kwietnia 2015 r. w godzinach popołudniowych, niemniej wskazana przez nią relacja, w tym opis zachowań K. P. korespondował z zeznaniami M. P. i K. K. (1). Nie ulega przy tym wątpliwości, iż podana przez nią kobieta o imieniu K., to w istocie oskarżona. Wynikało to w szczególności z faktu, iż po odebraniu M. M. (3) z dworca autobusowego, kobiety wspólnie udały się do mieszkania przy ulicy (...) w G.. Świadek zwróciła uwagę na ustalony podział zysków oraz wysokość stawek za usługi seksualne. W tym zakresie zeznania świadka uznano za wiarygodne, pomimo faktu, iż w pierwszej kolejności świadek wskazał, że nie musiała oddawać oskarżonej części zarobionych pieniędzy. Ostateczna wersja podana przez M. M. (3) korespondowała bowiem z zeznaniami M. P. i K. K. (1). Nie sposób było również uznać, aby tylko w odniesieniu do jednej osoby, oskarżona miała zmienić zasady współpracy i nie wymagać połowy zarobionych z nierządu pieniędzy. Powyższe byłoby nielogicznie, zważywszy, iż z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynika, iż w tym zakresie K. P. była konsekwentna i takie reguły były przedstawiane każdej nowo zatrudnionej osobie.

Zasadniczo na uwzględnienie zasługiwały zeznania świadka **K. K. (1)** (k. 1v-3, k. 6v-7 zbioru C oraz k. 155-156v). Sąd miał na uwadze fakt, iż wymieniona osoba została skazana prawomocnym wyrokiem za czyn kwalifikowany z art. 238 § 1 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W tym stanie rzeczy, do zeznań świadka należało podejść z dużą ostrożnością co jednak nie wyklucza wiarygodności zeznań ww. złożonych w niniejszym postępowaniu. K. K. (1) podała, iż przyjechała do G. w dniu 19 kwietnia 2015 r. Zostało to zakwestionowane przez obrońcę oskarżonej, który w odpowiedzi na akt oskarżenia podał, iż K. K. (1) przybyła do G. w dniu 22 kwietnia 2015 r. Powyższe – zdaniem obrony – potwierdzał wydruk biletu (rezerwacji) dokonany w serwisie (...) .com (k. 15). W tym miejscu należy wskazać, iż powołany dokument potwierdzał jedynie to, iż dokonano rezerwacji na przejazd autobusem w dniu 22 kwietnia 2015 r. z P. do G.. Brak jest informacji wskazujących na dane pasażera. W związku z tym, w oparciu o przedłożony wydruk, nie było możliwe ustalenie, iż przedmiotowy bilet należał do K. K. (1). Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w części dotyczącej sposobu nawiązania kontaktu z oskarżoną. Na uwzględnienie zasługiwały również twierdzenia co do przedstawionych jej zasad współpracy, w tym stawki za świadczone usługi seksualne oraz sposób podziału zysków. Świadek zwróciła uwagę na zachowania oskarżonej, która odbierała telefony i umawiała klientów; rozliczała prostytutki, odbierała należności (części zarobku); woziła kobiety na spotkania z klientami. Powyższe korespondowało z relacją M. P. i M. M. (3).



Podstawą ustaleń stanu faktycznego sprawy nie były zeznania **J. B.** (k. 105v-106), albowiem relacja świadka dotyczyła okresów do sierpnia 2014 r. i usług świadczonych w lokalu przy ulicy (...). W związku z tym, podany przez świadka przedział czasowy nie był związany z okresem objętym zarzutem aktu oskarżenia. Niemniej, na zarządzenie Przewodniczącego sporządzono odpis protokołu rozprawy z dnia 15 września 2016, który wraz z zabezpieczonym dowodem rzeczowym przesłano do prokuratury, celem rozważenia wszczęcia postępowania karnego (vide k. 107-107).

Sporządzona w sprawie opinia biegłego sądowego z zakresu ochrony praw autorskich oprogramowania komputerowego oraz analizy telefonów komórkowych i informatycznych nośników danych z dnia 30 sierpnia 2015 r. (k. 223-429 załącznika nr 1 do a/o) wraz z płytą DVD (k. 430 załącznika nr do a/o oraz k. 82) była obiektywna oraz rzetelna. Została ona bowiem sporządzona przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę z racji stosownego wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Opinia była jasna – żaden ze zwrotów użytych przez biegłego nie nasuwał zastrzeżeń co do komunikatywności. Opinia była też pełna, gdyż odnosiła się do wszystkich okoliczności relewantnych z punktu widzenia sprawy. Zastosowana metodyka oraz wyciągnięte wnioski były spójne i logiczne. Została ona oparta na aktualnej wiedzy i prawidłowych spostrzeżeniach, a przy tym w toku postępowania nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Biegły sądowy poddał analizie wszystkie dostarczone do sprawy nośniki informatyczne, zgodnie z procedurami oraz zasadami utrzymania integralności dowodów rzeczowych. Ich identyfikacja oraz treści na nich zawarte znajdują się w treści opinii.

Mając na uwadze powyższe, jedynie w części na uwzględnienie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonej **K. P.** (k. 55-57). Na wstępie należy wskazać, iż nie była kwestionowana okoliczność, iż w inkryminowanym czasie, w lokalu przy ulicy (...) w G., świadczone były usługi seksualne. Oskarżona zaprzeczyła natomiast, jakoby miała organizować to przedsięwzięcie, ułatwiać kobietom uprawianie prostytucji w tym mieszkaniu. Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Powyższa linia obrony nie znalazła jednak potwierdzenia w treści zgromadzonego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków M. P., M. M. (3) i K. K. (1), których relacja wskazywała na osobiste zaangażowanie K. P. w opisany proceder. Wymienione wyżej kobiety przedstawiły spójną i uzupełniającą się wzajemnie wersję, zgodnie z którą to oskarżona udostępniła im lokal, umawiała klientów, umieszczała reklamy w środkach masowego przekazu, dowoziła kobiety na umówione spotkania do klientów, a także pobierała połowę należności za świadczone usługi seksualne. Zauważenia wymaga, iż korespondowało to z treścią wiadomości SMS, które ujawniono w pamięci telefonu Samsung W. I., (...): (...) – zatrzymanego od K. P.. Przytoczona wyżej korespondencja wskazywała bowiem na przekazywanie informacji co do warunków współpracy, w tym stawek za usługi seksualne, czy też sposobu podziału zysków oraz ponoszenia kosztów organizacyjnych przez K. P.. Nadto, ujawnione wiadomości tekstowe wskazywały, iż oskarżona była odpowiedzialna za umawianie klientów i ich przydział do poszczególnych kobiet na co wskazywała chociażby wiadomość o treści – „w razie czego prześlesz mi jeszcze O. na godzinę od 23:00? Moja chce się związać o jedenastej...” (wiadomość przychodząca z dnia 25.02.2015 r., godz. 21:24:25); „mam tylko mariole. O. już w domu” (wiadomość wychodząca z dnia 25.02.2015 r. 21:25:06). Na rolę i pozycję K. P. zwrócili również uwagę świadkowie M. J. i J. J. (2). Ponadto, znaleziony w toku przeszukania lokalu aparat fotograficzny zawierał zarówno prywatne zdjęcia oskarżonej, jak i zdjęcia innych kobiet – w bieliźnie lub nago. W toku oględzin portali internetowych, zawierających anonse seksualne, ujawniono ogłoszenia zawierające zdjęcia, które były tożsame ze zdjęciami zabezpieczonymi w aparacie fotograficznym i telefonach zatrzymanych od oskarżonej. Zeznania świadków M. M. (3) i K. K. (1) wskazywały, iż to M. P. miała wykonać im nagie zdjęcia, niemniej nie budziło wątpliwości Sądu, że to oskarżona była osobą, która zajmowała się kwestią wystawiania za pośrednictwem Internetu ofert seksualnych. Znalazło to potwierdzenie w ujawnionej korespondencji SMS. Nie można było również tracić z pola widzenia faktu, iż to K. P. była osobą, z którą kontakt nawiązywały kobiety chętne do pracy w charakterze prostytutek. W tym stanie rzeczy, wyjaśnienia oskarżonej, która nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu okazały się wiarygodne.

Wobec ustalonego stanu faktycznego sprawy nie budziło wątpliwości Sądu, że oskarżona K. P. dopuściła się czynu przypisanego jej w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku.

Zgodnie z art. 204 § 2 k.k., podlega karze, kto czerpie korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inną osobę. Sutenerstwo jest przestępstwem o wieloczynowo określonych znamionach, związane jest ono z ciągłością

powtarzających się działań, pozostających w łączności czasowej i przedmiotowej, a prowadzących do uzyskania korzyści majątkowej z uprawiania przez inną osobę prostytucji (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2001 r., II AKa 391/01, KZS 2002/4/41). Przepis art. 204 § 2 k.k. kryminalizuje czerpanie korzyści majątkowych z cudzej prostytucji, a więc wielokrotne przyjmowanie korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inną osobę (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2009 r., II KK 251/08, LEX nr 486551). Sutenerstwo w odniesieniu do kilku prostytutek nie powoduje rzeczywistego zbiegu przestępstw, lecz może wpłynąć na wymiar kary. Jest ono bowiem procederem, a nie aktem jednorazowym. Sutenerstwo możliwe jest do popełnienia jedynie w formie zamiaru bezpośredniego, co wynika z chęci czerpania korzyści majątkowych. (zob. Marian Filar [red.], Kodeks karny. Komentarz. LexisNexis 2014).

Sąd ustalił, że oskarżona, w okresie od 1 stycznia 2015 roku do dnia 24 kwietnia 2015 roku w G. czerpała korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez K. K. (1), M. P., M. M. (1) oraz inne nieustalone kobiety, pobierając od każdej z nich 1/2 zapłaty uzyskanej od każdego klienta za świadczone przez nie usługi seksualne, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, przyjmując iż zachowania polegające na ułatwianiu ww. kobietom uprawianie prostytucji stanowi czyn współukarany uprzedni do czynu jej przypisanego.

Przyjęty okres czasu wynikał z jednej strony z treści zawartej umowy najmu lokalu położonego w G. przy ulicy (...), zgodnie z którą wydanie mieszkania najemcy nastąpiło w dniu 1 stycznia 2015 r. Nadto, z zeznań świadków M. J. oraz J. J. (2) wynika, że opisana działalność rozpoczęła się na początku stycznia 2015 r. Korespondowało to z zeznaniami świadka M. P.. Moment końcowy został zaś wyznaczony przez czynność zatrzymania K. P..

Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, iż inkryminowanym czasie, w przedmiotowym mieszkaniu świadczone były usługi seksualne. Na podstawie zeznań M. P., K. K. (1) i M. M. (1), a także zeznań sąsiadów oraz ujawnionej korespondencji tekstowej SMS, ustalono, iż K. P. była osobiście zaangażowana w organizację opisanego procederu. Zeznania kobiet, które miały bezpośredni kontakt z oskarżoną i przebywały w tym lokalu nie pozostawiały wątpliwości, iż K. P. faktycznie pobierała 1/2 zapłaty uzyskanej od każdego klienta za świadczone przez daną osobę usługi seksualne. Podkreślić przy tym należy, iż w oparciu o zeznania M. P. możliwe było ustalenie, iż w przedmiotowym lokalu usługi świadczyły również inne nieustalone bliżej prostytutki.

Zważywszy na relację w/w świadków, Sąd uznał, iż oskarżona uczyniła sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, albowiem systematycznie odbierała ustaloną część zysków. Oskarżona nie świadczyła wówczas usług seksualnych w przedmiotowym mieszkaniu. Zjawiała się na miejscu jedynie w celu odbioru pieniędzy. K. P. prowadziła zeszyt, w którym zapisywane były kwoty pieniędzy pochodzących z uprawianego w tym miejscu nierządu. Wskazać należy, iż zwrot "uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu" oznacza trwałość oraz ciągłość uzyskiwanego dochodu. Nie musi to być źródło główne ani też jedyne (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2008 r., III KK 369/07, OSNKW 2008/6/46). O stałym dochodzie sprawcy będziemy mówić, gdy sprawca dopuszcza się przestępstwa wielokrotnie i regularnie, a takie zachowania stanowią dla niego sposób na uzyskiwanie dochodu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że "stałość źródła dochodu" musi się łączyć z wielokrotnością i systematycznością działalności przestępnej nacelowanej na uzyskanie dochodu. Nie może się zatem "materializować" w pojedynczym akcie czynu sprawcy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2005 r., III KK 27/05, OSNwSK 2005/1/804). Stałe źródło dochodu nie jest równoznaczne z wyłącznym źródłem dochodu, może więc to być źródło dochodu współistniejące z innymi, byleby miało charakter stały a nie sporadyczny.

Sąd przyjął, iż zachowania polegające na ułatwianiu kobietom uprawiania prostytucji stanowi czyn współukarany uprzedni do czynu jej przypisanego. Zgromadzony materiał dowodowy (szczegółowo omówiony powyżej) nie pozostawiał wątpliwości co do tego, iż oskarżona udostępniła lokal przy ulicy (...) w G., umawiała klientów, umieszczała reklamy w środkach masowego przekazu, dowoziła prostytutki na umówione spotkania do klientów. Mając na uwadze powyższe, wskazać w tym miejscu należy na pogląd wyrażony w judykaturze, iż jeżeli oskarżony podejmuje działania stanowiące ułatwianie zgłaszającym się kobietom na zamieszczone ogłoszenia prasowe wyjazdu w celu uprawiania prostytucji i w tym celu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykonuje fotografie kobietom reklamującym usługi seksualne, a także ułatwia wykonywanie tego procederu poprzez zorganizowanie transportu samochodowego,

dowiezienie do miejsca późniejszego zatrudnienia, zapoznanie z osobą, która powyższym procederem kierowała i organizowała świadczenie usług seksualnych i pobiera od tej osoby wynagrodzenie za każdą przywiezioną kobietę, a także pobiera część zarobku uzyskanego przez kobiety uprawiające prostytucję, to tak opisane zachowanie, wyczerpujące dyspozycję art. 204 § 2 k.k., polegające na „czerpaniu korzyści majątkowej z uprawiania prostytucji przez inną osobę”, pochłania zachowanie uprzednie, stypizowane w art. 204 § 1 k.k., polegające na „nakłanianiu innej osoby do uprawiania prostytucji lub na ułatwianiu uprawiania prostytucji”. Powyższe bowiem czynności polegające na „ułatwianiu” lub „nakłanianiu” stanowiące szczególnego rodzaju stypizowaną formę przygotowania, zostały następnie pochłonięte przez fakt późniejszego „uprawiania prostytucji”, z czego oskarżony czerpał korzyści majątkowe (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 listopada 2013 r., II AKA 346/13, Legalis nr 754503; por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 września 1999 r., II AKA 125/99, OSA 2000 nr 7, str. 31).

Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej czynu, zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę K. P.. Oskarżona działała na przestrzeni kilku miesięcy; bezpośrednio odbierała część pieniędzy zarobionych z uprawiania prostytucji przez inne osoby. Zdawała sobie sprawę z faktu, iż wspomniane środki pieniężne pochodziły z tego właśnie tytułu. Pozostawała ona bowiem w kontakcie z tymi kobietami. W związku z tym, stopień zawinienia uznać należało za znaczny.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymienione w art. 115 § 2 k.k. Przedmiotem ochrony art. 204 k.k. jest dobro ponadindywidualne jakim jest moralność i obyczajowość (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2001 r., II AKA 391/01, KZS 2002/4/41). K. P. działała z zamiarem bezpośrednim. Zachowania podejmowała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez co negatywnie należało ocenić motywację sprawcy. Oskarżona działała w sposób zaplanowany, długotrwały, na przestrzeni kilku miesięcy. Uwzględnić również należało, iż oskarżona czerpała korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez kilka osób. W związku z tym, stopień społecznej szkodliwości wspomnianego czynu uznać należało za znaczny.

Ustalając wymiar kary, w ramach przewidzianego przez ustawodawcę zagrożenia – przy uwzględnieniu art. 65 §1 k.k. - Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 § 1 i § 2 k.k. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował okoliczności rzutujące na znaczną społeczną szkodliwość czynu (omówione powyżej). Dotyczy to takich elementów, jak postać zamiaru, motywacja i sposób zachowania się sprawcy, w tym działanie w zamiarze bezpośrednim; działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej; działanie w sposób przemyślany, zorganizowany i zaplanowany. Negatywnie należało ocenić fakt, iż oskarżona czerpała korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez kilka osób. Na korzyść uwzględniono fakt, iż K. P. nie była uprzednio karana sędownie. Sąd wziął również pod uwagę fakt, iż oskarżona nie kwestionowała okoliczności, iż w przedmiotowym lokalu były świadczone usługi seksualne.

Działanie w celu uzyskania korzyści majątkowej stanowi podstawę orzeczenia kary grzywny w świetle art. 33 § 2 k.k. Sąd przyjął, iż skorzystanie z dyspozycji tej normy jest konieczne w wypadku oskarżonej K. P., gdyż dokonywanie przestępstwa w celu uzyskania środków pieniężnych przyszło jej z dużą łatwością, a zatem konieczne jest uświadomienie jej nieopłacalności takiego procederu. Liczba stawek dziennych grzywny odpowiada wadze okoliczności obciążających, natomiast wysokość stawki dziennej Sąd ustalił uwzględniając sytuację majątkową i zarobkową oskarżonej oraz jej warunki osobiste. Oskarżona posiada wykształcenie średnie; nie ma wyuczonego zawodu. K. P. jest matką jednego dziecka; jest mężatką, niemniej toczy się sprawa sądowa o rozwód. K. P. nie ma majątku; nie posiada samochodu; dorabia jako instruktor jazdy konnej. Utrzymuje się z pomocy rodziców. Mając na uwadze fakt, iż oskarżona jest zdolna do pracy zarobkowej, wysokość jednej stawki została ukształtowana na poziomie 30 zł. Ustalając liczbę stawek dziennych kary grzywny Sąd kierował się tymi samymi dyrektywami i okolicznościami, co omówione przy wymiarze kary pozbawienia wolności.

W związku z tym, Sąd uznał, że kara roku pozbawienia wolności, oraz kara grzywny w wysokości 150 (słownie: sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 30 (słownie: trzydzieści) złotych, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzona kara niewątpliwie będzie akcentowała jej wychowawczą rolę, co

ma na celu uświadomienie oskarżonej naganności jej postępowania i wzbudzenie w niej refleksji o konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Sąd uznał również, że istnieją przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności, o czym orzeczono w punkcie II. części dyspozytywnej wyroku. Podstawą rozstrzygnięcia był art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz 70 § 1 pkt 1 k.k. W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd zastosował omawiane przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.), która w odniesieniu do wspomnianych przepisów weszła w życie z dniem 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze treść art. 4 § 1 k.k., Sąd rozważył, który stan prawny był dla oskarżonej względniejszy. Wobec faktu, że przypisany wyrokiem czyn popełniony został przed dniem 1 lipca 2015 r., natomiast wyrok wydano już po tej dacie, zachodzi konieczność zastosowania art. 4 § 1 k.k. regulującego sposób rozstrzygnięcia kolizji ustaw w czasie. Uznać należało, że właściwszym w badanym przypadku było zastosowanie dawnych przepisów, gdyż przy zastosowaniu przepisów w obecnym brzmieniu, Sąd byłby zobowiązany do orzeczenia któregoś z obowiązków wskazanych w art. 72 § 1 k.k., co kreowałoby sytuację mniej korzystną dla oskarżonej. W związku z tym, ustawa obowiązująca poprzednio jest dla oskarżonej względniejsza. W rezultacie, odstąpiono od zasady wynikającej z treści art. 4 § 1 k.k.

Odnosząc się do zastosowanej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, należy wskazać, iż w ocenie Sądu, takie orzeczenie kary – przy uwzględnieniu orzeczonej kary grzywny oraz przypadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa – jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Sąd przyjął, że zachodzą przesłanki do postawienia względem K. P. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Powyższe zostało oparte przede wszystkim na fakcie, iż oskarżona nie była uprzednio karana sędownie. W ocenie Sądu, fakt skazania na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a także na podlegającą wykonaniu grzywnę oraz przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa, pozwoli K. P. na pozytywną refleksję dotyczącą tego przestępstwa i zapobiegnie ponownemu naruszeniu porządku prawnego. Orzeczona grzywna oraz przepadek, które stanowią realną dolegliwość, winny zapobiec wystąpieniu u oskarżonej poczucia bezkarności.

Ustalając okres próby Sąd kierował się pozytywnym stopniem prognozy kryminologicznej. Konieczne było jednak ustalenie okresu próby, który pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonej pozytywnej prognozy kryminologicznej, a przede wszystkim na weryfikację stosunku sprawcy do obowiązującego porządku prawnego. W związku z tym, w oparciu o treść art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (słownie: trzy) lata.

W punkcie III. części dyspozytywnej wyroku, przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 45 § 1 i 6 k.k. orzeczono wobec oskarżonej przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 1400 (słownie: tysiąc czterysta) złotych. Zgodnie z powołanym wyżej przepisem art. 45 § 1 k.k., jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przypadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6 k.k., Sąd orzeka przepadek takiej korzyści albo jej równowartości. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. Przez korzyść majątkową w rozumieniu art. 45 k.k. rozumieć należy przysporzenie aktywów lub zmniejszenie pasywów, jakie sprawca osiągnął w wyniku popełnienia przestępstwa (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., III KK 273/12, LEX nr 1293802). Wysokość orzeganego przepadku korzyści majątkowej pochodzącej pośrednio z popełnienia przestępstwa powinna być ograniczona do wartości korzyści majątkowej, którą sprawca osiągnął bezpośrednio w wyniku przestępstwa (zob. B. Zygmunt, Konfiskata mienia a przepadek korzyści majątkowych, Prok. i Pr. 2001, nr 11, s. 30). Jednym z podstawowych założeń współczesnej polityki karnej, stanowiącym bez wątpienia jej *signum temporis*, jest akcentowanie konieczności pozbawienia sprawców

przestępstw korzyści, jakie odnieśli z ich popełnienia. Wynika to z przekonania, że istotne znaczenie w zapobieganiu przestępczości ma uświadomienie społeczeństwu jej nieopłacalności. W uzasadnieniu rządowego projektu k.k. (Nowe kodeksy karne z 1997 r. z uzasadnieniami, Warszawa 1997, s. 145) wskazano, że „kodeks przyjmuje założenie, że należy w miarę możliwości pozbawić sprawcę korzyści pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa. Spełnienie tego założenia oddziałuje prewencyjnie znacznie skuteczniej niż nawet surowe kary (zob. Andrzej Zoll [red.] Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-116 k.k., Zakamycze, 2004). W przedmiotowej sprawie nie zachodziła również przesłanka negatywna określona w treści art. 45 § 1 k.k. in fine, albowiem przyjmuje się, iż de lege lata, nie da się stwierdzić, że godność osoby uprawiającej prostytutkę zostaje bezpośrednio naruszona czynami z art. 204 § 1 i 2 k.k., jak tego wymaga przepis art. 49 § 1 k.p.k., a zatem, przyjmować, że osobaprostituująca się jest pokrzywdzoną w rozumieniu tego przepisu i (tym samym) art. 45 § 1 in fine k.k. Użyte określenie „inny podmiot” należy zaś rozumieć jako podmiot który wstąpił w miejsce - przejął prawa pokrzywdzonego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2015 r., IV KK 321/14, LEX nr 1628955).

Kwota 1.400,00 zł została ustalona w oparciu o zeznania świadków K. K. (1) oraz M. M. (3). Pierwsza z wymienionych osób wskazała, iż w okresie od 19 kwietnia 2015 r. do 23 kwietnia 2015 r. miała 25 klientów. W zakresie wysokości stawki za usługę seksualną i w konsekwencji wysokość kwoty uzyskanej przez oskarżoną, Sąd przyjął wersję korzystną dla K. P., a więc stawkę w wysokości 100,00 zł i co za tym idzie kwotę 50,00 zł – która zgodnie z podziałem zysku należna była oskarżonej. Mając na uwadze powyższe, rachunek matematyczny dał wynik 1.250,00 zł. Świadek M. M. (3) zeznała zaś, iż w okresie jej krótkiego pobytu w przedmiotowym lokalu, M. P. miała 3 klientów. W związku z tym, przyjmując analogiczne kryteria, ustalono, iż w tym zakresie kwota uzyskana przez oskarżoną wynosiła 150,00 zł. Suma podanych kwot stanowiła zaś 1.400,00 zł.

W punkcie IV. części dyspozytywnej wyroku, przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 44§2 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 2 -13, 15-16 (k. 219-220 załącznika nr 1 do a/o), przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pod nr (...). Przedmioty opisane w pozycjach od 2. do 12. oraz od 15. do 16. zostały zatrzymane od K. P.. Stanowią one telefony komórkowe oraz pendrive. Przedmiot opisany pod pozycją 13. wykazu dowodów rzeczowych to aparat fotograficzny znaleziony w toku przeszukania lokalu przy ulicy (...) w G.. Wspomniany przepis stanowi, iż Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. Mając na uwadze treść opinii biegłego sądowego oraz treść protokołów czynności, zasadne było orzeczenie ich przepadku.

W punkcie V. części dyspozytywnej wyroku, na mocy art. 230 § 2 k.p.k. zwrócono M. P. dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowy marki S. ujęty w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1 (k. 219-220 załącznika nr 1 do a/o), przechowywany w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pod nr (...).

W punkcie VI. części dyspozytywnej wyroku, przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonej na poczet orzeczonej kary grzywny rzeczywiste pozbawienie wolności w dniach 24-25 lutego 2015 roku tj. dwa dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

W punkcie VII. części dyspozytywnej wyroku, mając na uwadze sytuację majątkową i rodzinną oskarżonej (omówioną powyżej – w części dotyczącej ustalenia wysokości stawki dziennej grzywny) oraz fakt, iż K. P. jest zdolna do pracy zarobkowej, na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art.2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Z 1983r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...) (słownie: sześć tysięcy czterdzieści pięć) złotych tytułem wydatków postępowania oraz opłatę w wysokości 1080 (słownie: tysiąc osiemdziesiąt) złotych.